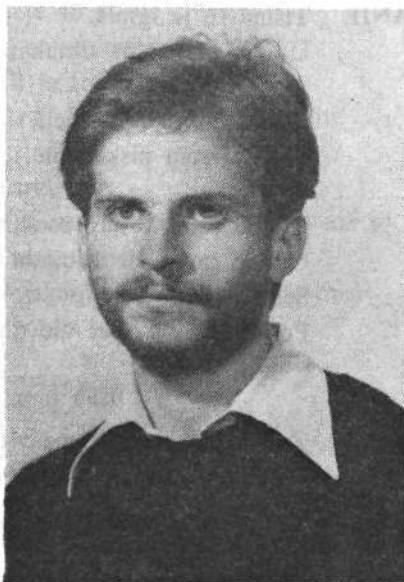

V besednjaku

Miha
Javornik

V BESEDNJAKU Najhuje je, ko se ustrašim svojega razmišljanja.
Ko vem, da so dogodki, o katerih premišljujem, samo prividi,
Moram se občutiti. Drugače se lahko utopim v sanjah.

Vstopite!
Enkratna ugodnost!
Sveže besede!

Tople so po šestdeset, hladne pa po štirideset din!
Ne zamudite priložnosti, da se do sitega nažrete
drug drugega!

Vstopite!

PET MINUT Prvo se mi je rodila drobna misel.
Drugo je pričela rasti, se oblikovati, dobivati smisel.
Tretjo dejal sem — zapisal jo bom.
Četrto mi je ušla in se izgubila v mestu.
Peto sem že pozabil nanjo.

Saj bo še veliko misli.

STANJE Tišina se je igrala.
Ura je prenehala tiktakati.

Zlezla mi je v nosnici, v oči, v kožo.
Zaslišal sem pisk tišine.

Zbudil sem se na postelji in gledal sem v strop.
Ura je ravno odbijala udarce.
Sedemkrat.
Potem je bilo spet vse tiho.

NEKOČ Zaletavalo se je sonce v zemljo.
Zelenela je trava.
Dišalo je po medu.
Češnja je dehtela.
Jaz sem bil pa vesel.

SPOZNANJE Iz daljave se je zaslišal pasji lajež.
Potem je bilo vse tiho.
Luč je enakomerno razlivala svetlobo po prostoru.
Postalo mi je hladno in stopil sem nazaj v sobo.

SPROSTITEV Jezero je bilo popolnoma mirno.
Privlačilo me je.
Slekel sem obleko.

Voda se je zazedla prvi hip mrzla.
Srce mi je začelo hitreje razbijati.
Spustil sem se.
Nato me je objela voda.

Telo mi je prešinil hlad.
Hitreje sem pričel premikati svoje omrznjene ude.
Ob vsakem odrivu se je zaslišal zvonki glas
vodnih kristalov.

Postajalo mi je topleje.

OBDOBJE Veje so rodile solze,
ki so se zlepile v kristal.
Bil je trd,
da ga nisem mogel razkleniti.

Žarel je.
V času večernega blodenja me je vodil.
Tre se zdaj.
V iskanju komaj vzbrstele misli
izgublja svoj lesk.

Zunaj dežuje.

UGOTOVITEV Snežinka se je ustavila v zraku
in oledenela.
Košate jelke so se upognile pod težo snežnih krp
in obstale.
Sapa se je pognala kvišku
in zastala v zraku.
Zvezda se je utrnila, prešinila nebo
in izginila.
Čas je — sem pomislil.

ODŠLI SO Prišel je veter in ogulil drevje.
Prišel je dež in zmočil zemljo.
Prišla je zima in pobelila svet.
Oni
so
odšli.

V PRIČAKOVANJU Nebo je bilo rdeče.
Ura je tiktakala.
Na mizi je ležal klobčič volne.

Vsi smo bili doma.
Vsi smo bili tiho.

DALEČ Moje misli so daleč.
Sonce je zelo daleč.
Zvezde so zelo daleč.
Jaz sem tudi zelo daleč.

SAMO Samo za mizo sedim.
Samo v vratno kljuko buljim.
V roki držim pisalo in pišem.
Nič več.
Rodila se je noč.

MIMOGREDE Veš, nikogar ni. Le jaz sem. Tisti, ki se ukvarjam
s temi stvarmi.
Mojih veliko jazov, ki jih zanimajo ljudje.

O ČASU Časa ni.
Ustvarili so ga ljudje, ki so želeli znati živeti.
Vse zahteva svoj čas.
Tudi kaktus, ki stoji na balkonu.
Čas je krut.
Je brezobziren v svoji minljivosti.
Enajst je odbilo.
Čas je, da ležem spat.

BESEDE Besede me pomirjajo.
Žalostno je edino to, da so besede abstraktne.